

Tema: Mod til at være kristen

I dag vil jeg gerne dele nogle tanker om den tid vi lever i og hvad det betyder for vores identitet, når vi bliver kristne.

Det er en splittet tid vi lever i. På den ene side oplever vi en værdi-frihed til at designe vores eget liv, mene alt, hvad vi har lyst til, bo og leve, som vi nu selv synes det giver mening, mens vi giver alle andre lov til at passe sig selv, uanset deres tro, livsstil, politiske ståsted, uddannelse, arbejde og seksualitet...

...hvis vi LIGE ser bort fra de, som rent faktisk har en holdning, som er anderledes og værdi-styret... mennesker, som kalder sig kristne, efterfølgere af Jesus. Dem er det ok at gøre grin med og latterliggøre!

Det er en splittet tid, vi lever i, for på den anden side, så lever vi i en tolerance fundamentalisme, som gør det svært at være anderledes og kritiske overfor denne indstilling. Her bliver man dømt ude og gjort forkert af de mange.

Og spørgsmålet er, hvordan påvirker det VORES måde at tro på, leve på, hvis vi nu ER nysgerrige på, hvad det vil sige at blive kristen og tro på Gud, eller hvis vi ER kristne, hvis vi nu HAR oplevet Guds kærlighed og nærvær, hvis vi ER blevet mødt af Gud i bøn og forbøn eller har oplevet konkret hjælp eller er blevet mødt på anden vis, hvor Gud har grebet ind i vores liv... hvad gør vi så!?

Hvordan har vi mod til at være kristne i en tid som denne? En tid, som skriger på det, som Gud kommer med, men som hellere selv vil klare sig... som ikke i virkeligheden har forstået, hvad kernen i kristentroen er... som efterlyser

kærlighed, nærhed, tilgivelse og tryghed, mening og indhold, men som ikke kan se, at det ER lige til at gribe og tage imod.

Det ender godt!

Der ER nogle mennesker, som altid bladrer om på den sidste side i bogen for at se, hvordan historien ender... de KAN simpelthen ikke holde den spænding ud, som de er nødt til at være i, indtil de får læst bogen færdig.

Jeg er ikke selv sådan en person!

... og dog har jeg med stor nysgerrighed studeret den allersidste bog i Bibelen. En bog som peger ind i fremtiden - så langt, at den fortæller om de sidste tider, om Jesu genkomst, om den dag, hvor himmel og jord igen skal mødes og vi skal se Gud, ansigt til ansigt.

Det suser for mine ører, hver gang jeg læser denne bog, som også hedder Johannes Åbenbaring.

Johannes var en af de 12 apostle, som blev sendt til de forskellige dele af verden for at fortælle de fantastiske gode nyheder – evangeliet om Guds store kærlighed til os mennesker og Guds ønske om fælleskab med alle os.

De andre disciple var i mellemtiden blevet slået ihjel for deres tro. De var endt som martyrer rundt omkring i middelhavs-området, i lille-Asien og i Persien og Indien.

Johannes var omkring år 95 endt som fange på den lille græske ø Patmos, hvor han skrev opmuntrende breve til alle menighederne i lille-Asien, det nuværende Tyrkiet og Grækenland. Nogle af dem kan vi læse i Det nye Testamente.

En dag, hvor han sidder i sit hjem, får han besøg af en engel, som beder ham skrive alt ned, ord for ord, som engelen siger. Det bliver til en bog fyldt med billeder og ord, som mange af os stadig slås med at forstå.

I de sidste 2 kapitler kan vi læse om den næste fase i menneskets og verdens historie. Det begynder sådan her:

Den nye himmel og den nye jord

v1 Og jeg så en ny himmel og en ny jord. For den første himmel og den første jord forsvandt, og havet findes ikke mere. v2 Og den hellige by, det ny Jerusalem, så jeg komme ned fra himlen fra Gud, rede som en brud, der er smykket for sin brudgom. v3 Og jeg hørte en høj røst fra tronen sige:

*Nu er Guds bolig hos menneskene,
han vil bo hos dem,
og de skal være hans folk,
og Gud vil selv være hos dem.
v4 Han vil tørre hver tåre af deres øjne,
og døden skal ikke være mere,
ej heller sorg, ej heller skrig, ej heller pine skal være mere.
Thi det, der var før, er forsvundet.*

v5 Og han, der sidder på tronen, sagde: »Se, jeg gør alting nyt!« Og han sagde: »Skriv! For disse ord er troværdige og sande.«

v6 Og han sagde til mig: »Det er sket. Jeg er Alfa og Omega, begyndelsen og enden. Den, der tørster, vil jeg give af kilden med livets vand for intet. v7 Den, der sejrer, skal arve dette, og jeg vil være hans Gud, og han skal være min søn.

Vi er Guds børn, Guds arvinger

Jeg bliver altid fyldt med levende billeder af det, som jeg læser. Og når jeg læser i denne bog, så bliver jeg helt overvældet af den intensitet og de mange symboler og mærkelige informationer, som bogen indeholder.

Når billedstormen har lagt sig, så træder det næste frem... det står meget tydeligt for mig: Gud har ikke glemt mig! Han har gjort en masse forberedelser for at give mig de bedste rammer for den næste fase i mit liv. Han vil ikke bare være min Gud, han vil være min far og han vil bo sammen med mig, være sammen med mig og passe på mig.

Har jeg haft det hårdt og har jeg oplevet megen smerte og lidelse, så vil han trøste mig og tørre hver tåre af mine øjne, indtil jeg ikke er ked af det mere, indtil min glæde bryder frem.

Og for at gøre det endnu bedre, så har han allerede givet mig en pant på det, som skal komme... hans nærvær, hans Ånd i mit hjerte, som minder mig om det, der kommer. Det er da egentligt ret vildt.

Når Jesus siger: *Se, jeg gør alting nyt!!*
...så er det en mild underdrivelse!!

Når det gælder vores tro på Gud, vores liv som efterfølgere af Jesus, så er det helt fint at læse de sidste kapitler i bogen. Det har vi simpelthen brug for, så vi ved hvor vi er på vej hen, så vi ved, hvad der er i vente, hvordan det hele ender.

Det giver fokus til os i dag. Det giver mod til at være kristne i en tid, hvor alle har travlt med at vende hver en sten for at

finde meningen med livet, blive lykkelige, opleve glæden, finde et sted at stå, en vej frem, hjælp i hverdagens små og store udfordringer... hjælp, når livet gør rigtig ondt.

På samme måde, som jeg oplever hos vores to store drenge, når de selv vil klare sig og ikke vil have min hjælp, så oplever jeg som præst og kristen, at det ofte er svært at se den kamp, som udspiller sig hos mennesker, som jeg har med at gøre til hverdag og så ikke have muligheden for at gribe ind eller have taletid til at dele min egne erfaringer. Hvis jeg alligevel gør det, så kommer jeg til at lyde som en smagsdommer eller en bedrevidende gammeldags præst... der får andre til at føle sig forkerte.

Men det ER ikke tilfældigt, at vi kalder budskabet om Jesus for det gode budskab – for evangeliet – de gode nyheder!

At komme tilbage til vores formål, det vi er skabt til, giver os det, vi længes efter. Vi ER skabt til fællesskab med Gud og med hinanden. Vi er skabt til at elske Gud, os selv og hinanden ubetinget. Vi er skabt til at blive elsket af Gud, vores næste og os selv. Lige der, giver livet mening.

Gudsbevægelsen

Dette kalder Søren Kierkegaard - vores mest anerkendte filosof, som vi lige har haft 200 års jubilæum med i Danmark - for Gudsbevægelsen.

Når vi som mennesker forstår vores glæde over livet og livets muligheder, i lyset af vores skabelse. At vores glæde er en gave til mennesket fra Skaberen, og den glæde er en større glæde og skaber en større taknemlighed for livet, end den vi kan skabe i os selv.

Den gudgivne glæde, som strømmer til os fra himmelen, gør det nemmere og mere let at føle og opleve glæden her på jord... fordi vi ikke selv skal fastholde glæden krampagtigt med vores egne kræfter... den vokser sig stor i os... fordi den blandes med en himmelsk glæde og taknemlighed... det gør det muligt for os at være nærværende i vores glæde, at sætte pris på øjeblikket, fordi vi ikke er vores egne skabere af glæde, men modtagere og formidlere af glæde.

Giv det videre

Derfor er jeg vil med Gud, med det kristne budskab og har fået mod på at være kristen og leve som kristen, midt i denne tid.

Mere praktisk, så betyder det...

- ❖ At jeg vælger at række ud, når nogen spørger om min hjælp, hvis det på nogen måde kan gøre noget!
- ❖ At jeg vælger at tilgive, når nogen har overskredet mine grænser og såret mig!
- ❖ At jeg aktivt opsøger muligheder for at gøre en forskel i andre menneskers liv!
- ❖ At jeg giver plads til Guds hvisken i mit øre, og gør mig tilgængelig for Gud med min tid, mine ressourcer, mine penge.
- ❖ At jeg er nådig overfor mig selv, når jeg falder igennem, jeg ikke lykkes.
- ❖ At jeg sætter tid af til at nyde livet, puste ud, glæde mig over naturen, maden, vinen og gode venner.
- ❖ At jeg deler min troshistorie med dem, som gerne vil høre, hvad jeg har oplevet og tager mennesker med på min vandring, så de kan se, hvordan jeg lever mit liv.

- ❖ At jeg lever mit liv med nogle få konkrete vaner, som får lov til at forme mit liv: Bøn, bibellæsning, gode gerninger, tid til fællesskab og tilbedelse.

Lad os bede sammen!